

Una proposta educativa
per a la **ciutadania global**

2020 Fundesplai. www.fundesplai.org • **nuSOS. Proposta educativa per a la ciutadania global** • <https://projectes.fundesplai.org/nusos>

Il·lustracions: Carles Xifra Cirach.

Mona Brunet (Conte "Ponts per la llum").

Coordinació: Susagna Escardíbul Tejeira, Marc Alcaraz Diez, Nadia Ghulam, Núria Gassó Perez-Portabella, Jose Antonio Ruiz Montes i Carles Xifra Cirach.

Comissió pedagògica: Sheila Beltran i Arias, Laia Boloix Requena, Laura Blasco Farelo, Maria Bruno Blanco, Meritxell Cañadas Vazquez, Marina Espinach Jubanteny, Mireia García González, Jose González Acebedo, Mercè Lluveras Rodon, Ana Mailló Mateos, Aida Masià Beltran, Isabel Matas Salla, Meritxell Molero Valcárcel, Rosa Monserrat Folch, Jacobo Muñoz Chaves, Meritxell Pascual Esteller, Glòria Pedró Villarino, Anabel Pérez Morales, Anna Puig Sánchez, Guillem Ribera Garcia, Anabel Rodríguez Escobar, Mariona Sala Sanchez, Daniel Sotomayor Salado.

Disseny:

Logotip: eva@niugrafic.com;

Quadern: elvallenc@tinet.org i Marc Alcaraz Diez

Aquesta obra està subjecta a una llicència de Reconeixement-NoComercial 3.0 Espanya de Creative Commons. Se'n permet la reproducció, distribució, comunicació pública i creació d'obres derivades sempre que se'n citi l'autoria i no se'n faci un ús comercial.

Orientacions pedagògiques

La Bolboreta és una papallona migradora i el fil conductor de les diferents activitats que planteja la **proposta educativa nuSOS** per als infants de 3 a 10 anys. És un personatge que ens presenta diferents històries al voltant del fet migratori i ens anima a actuar per transformar realitats.

El diari de la Bolboreta és el relat que dona continuïtat a la primera història de la Bolboreta. En aquesta ocasió, el personatge emprèn un inesperat viatge fins l'Afganistan. Allà coneixerà la **Nadia, una nena defensora dels drets humans i la pau, i les Melit, unes papallones que encara no coneixíem i que posaran a prova les seves creences i valors**.

A través de la Bolboreta i les seves noves amistats aprofundirem sobre els **valors de l'acollida, la ciutadania global, la interculturalitat i els Drets Humans**.

El diari és una proposta didàctica que té **diferents capes de lectura i de treball**. Trieu els aspectes que considereu rellevants i que s'ajustin millor a la maduresa del vostre grup. També a les vostres possibilitats d'intervenció. No cal fer-ho tot.

Què trobareu al diari?

A cada full del diari podreu treballar amb els elements següents:

- **El relat:** petit conte que presenta el tema a treballar.
- **La paraula:** a cada relat la Bolboreta ens anima a aprendre paraules noves carregades de gran significat.
- **Les mini proves:** activitats senzilles i breus que serveixen d'escalafament per treballar el tema del relat.
- **@bolboretafundesplai:** La Bolboreta s'ha fet molt popular a les xarxes socials. És un dels nous aprenentatges que ha fet durant el confinament. Per això, algunes de les activitats només les trobareu al seu Instagram. Aproveiteu aquest recurs per parlar sobre l'ús de les tecnologies i també per animar a les famílies a participar activament.

A més a més disposeu, d'un **quadre resum** dels diferents relats del diari i una proposta d'activitats d'aprofundiment per reforçar els continguts treballats.

Que gaudiu de la història!

Presentem-nos

Hola, soc la Bolboreta! L'any passat ens vam conèixer al meu primer relat i ara he tornat amb més sorpreses! Per primera vegada us mostraré el meu diari, sí, sí! Sabeu què és? Un lloc on escric tot el que em passa dia a dia, així que hi ha moltes coses escrites. No us les ensenyaré totes, que serien massa! Però sí una gran part que us ajudarà a poder seguir el meu no viatge acompanyada de les ETES i de moltes amigues noves que trobarem al nostre camí.

Ah! I m'he fet un Instagram. Sí, sí, me'n vaig fer un per a l'Escape Room que us vaig enviar durant el confinament. Sé que alguns i algunes sou molt petites com per utilitzar aquesta xarxa social, per això trobareu aquí les fotos però si hi cliqueu també les veureu a internet. Ep! Ho hauríeu de fer acompanyades de les vostres famílies o educadores.

Espero que aquesta vegada sí que ens puguem conèixer en "persona" (així ho dieu vosaltres)!

Som-hi!

Quadre resum

CAPÍTOL	ACTIVITATS D'APROFUNDIMENT (cliqueu a les papallones per anar a l'activitat)
Estimades amigues i amics	Dinàmiques d'educació emocional
El dia més inesperat	Recull de jocs per fomentar l'acollida i la cohesió del grup. El viatge de la meva família
A què juguem?	Campanya col·lectiva #DretAllleure
Iguals i diferents	El món a través del gust
La notícia	Campanya col·lectiva #MespontsMenysmurs
Les ulleres de la Nàdia	
El conte	
Què li passa al nostre planeta	Què li passa al nostre planeta?

Estimades amigues i amics

Hola, hola! Com esteu? Quines ganes de veure-us de nou!

Després d'un temps en què un ésser anomenat COVID-19 aturés la vida dels humans a tot el món (uau!), les ETES i jo tornem per explicar-vos els nostres viatges. Abans, ens encantarà saber què heu fet i après durant aquests mesos. Sembla que s'hagin transformat moltes coses oi? Us hem de dir que nosaltres sí que vam notar alguns canvis mentre estàveu confinades a casa. Per exemple: respiràvem millor i l'aire estava molt més net. A més, teníem un munt d'espai per volar i amb un no res estàvem per tot arreu, aquí i allà. **Pensem-hi...**

També us haig de dir que hi havia menys soroll (moooooolt menys), i per això, podíem escoltar amb nitidesa les vostres converses. Ens apropàvem als balcons de les cases i una miqueta amagadetes perquè de mena som porugues, observàvem amb atenció. I vet aquí que les paraules que més vam escoltar eren “tenir cura”. Ens agraden tant que les hem afegit al papal·lodiccioniari. Deuen ser unes paraules súper importants no? Ens expliqueu per a què serveixen? De quina manera podem tenir cura dels altres? Vinga va que estem molt encuriosides!

Estimades amigues i amics

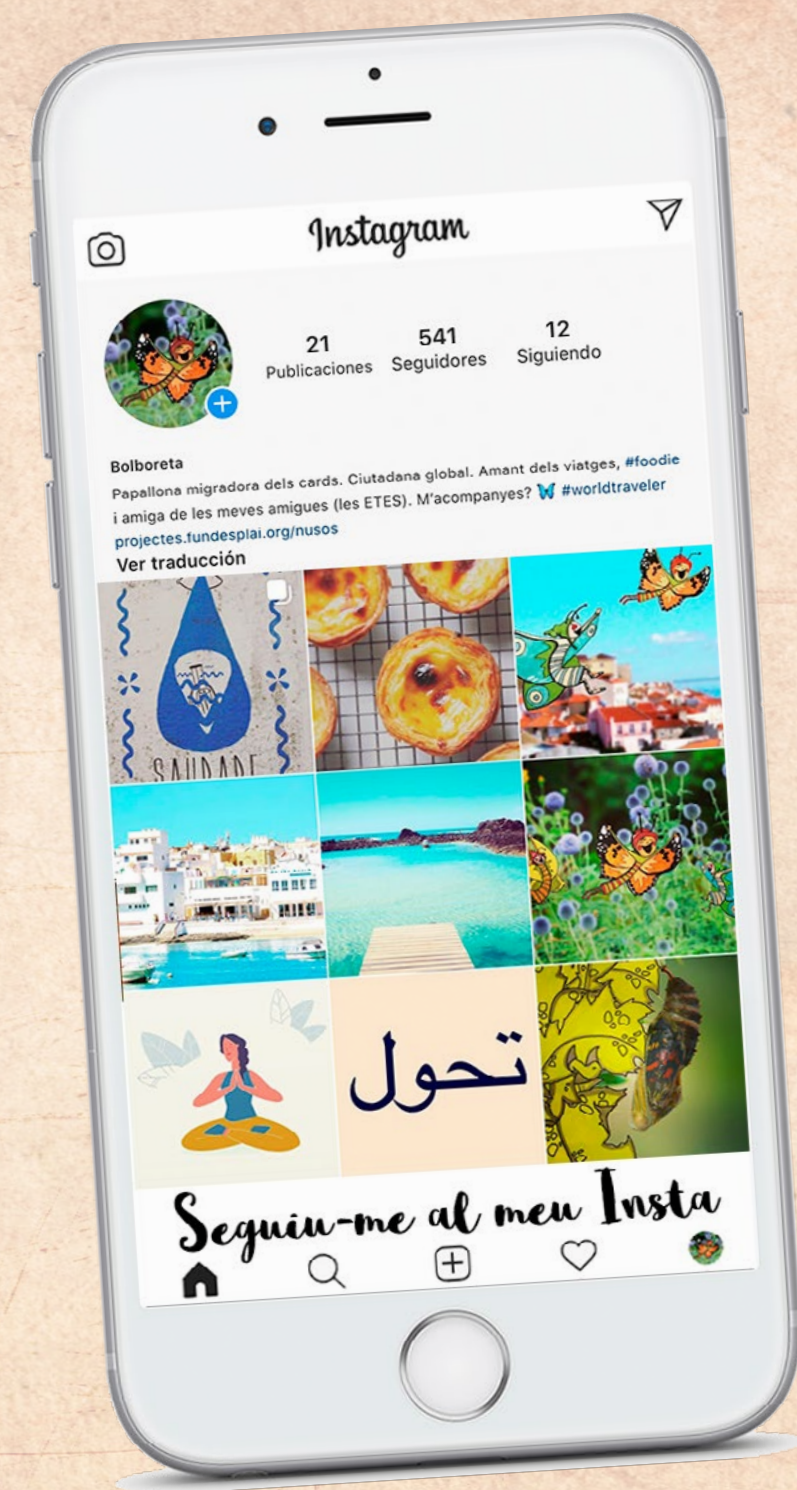

TENIR CURA

Significa acompanyar, estar al costat, comprendre el que necessita el company o la companya, posar-se a la seva pell.

MINIPROVA...

Fem teatre escenificant diferents situacions que representin la idea de tenir cura. Que cada mini-grup de participants pensi la seva pròpia escena (pot ser mímica) i que s'hagin de disfressar i representar-ho davant dels altres que hauran d'endevinar què està passant i valorar si és una escena de tenir cura o no.

El dia més inesperat

Hi ha una ETA que diu que hi ha moments a la vida que són únics i màgics. A la nostra amiga li agrada anomenar-los "univers lligat". Sí, sí, tal com ho heu llegit: **UNIVERS LLIGAT**. (És la filòsofa del grup).

Diu que l'univers, et posa en el camí situacions inesperades i persones a les quals t'uneix alguna cosa especial encara que no ho sàpigues. Creieu que té raó? Potser sí... perquè al principi del meu viatge que us van passar dues coses molt importants i inesperades,... Us les explico.

Estàvem a Dinamarca a punt d'alçar el vol per a retornar a l'Àfrica. De cop i volta es va girar tempesta i, en un tancar i obrir d'ulls, els forts vents ens van empènyer muntanyes enllà. Sense poder evitar-ho vam recórrer milers de kilòmetres allunyant-nos del nostre camí. Esgotades i desorientades vam aparèixer a la llera d'un riu. Asseguda en una pedra hi havia una noia de cabells foscos i rinxolats que acariciava una cabreta amb molta dolçor. Es va aturar per mirar-nos. Semblava molt sorpresa.

Hola! Ens va dir, em dic Nadia! D'on veniu? Mai havia vist unes papallones com vosaltres! I ens va atansar la seva mà perquè ens hi poséssim. Mmm, una humana que coneix el nostre idioma! No m'ho vaig pensar dues vegades i vaig aprofitar per preguntar-li. On som? Ella va respondre: a l'Afganistan. Benvingudes al meu país! En aquell instant, per la seva manera de mirar-nos i de somriure'ns, vaig saber que la Nadia seria una amiga molt especial!

El dia més inesperat

خوش آمدی

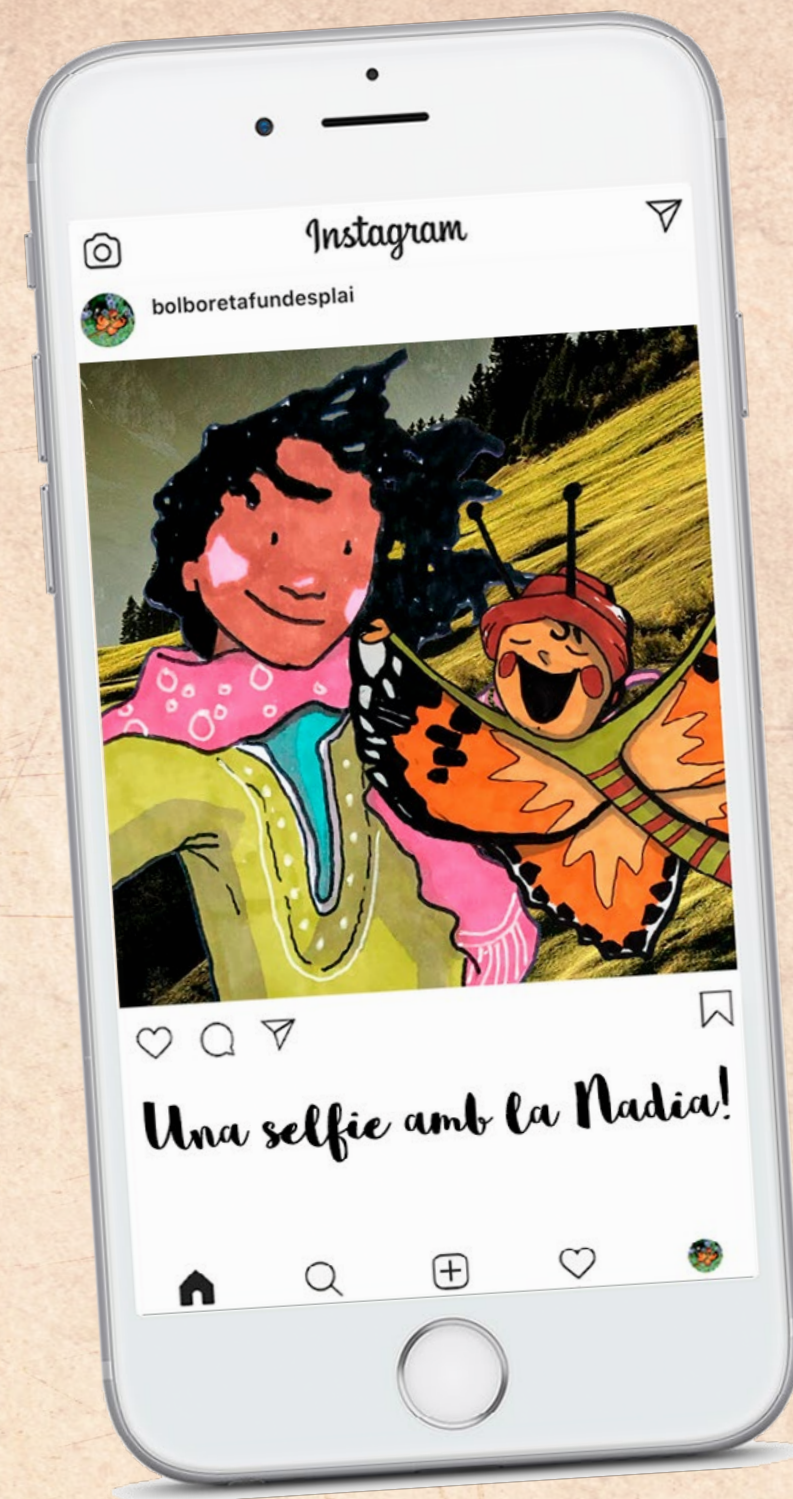
Vol dir **BENVINGUDA** en Dari. Una de les més de 40 llengües diferents que es parlen a l'Afganistan.

Aquesta paraula és com una carícia.

Significa que t'obren les portes de casa,
que tenen ganes de conèixer-te i que hi tens un lloc.

MINIPROVA...

La Bolboreta i les ETES volen saber a quants kilòmetres de Catalunya es troba l'Afganistan. Les ajudem?

A què juguem?

La Nadia ens va explicar moltes coses sobre el seu país. Algunes boniques i d'altres molt tristes. Durant anys hi va haver una guerra i moltes persones van buscar refugi en altres països. Va dir que això no només passava a l'Afganistan sinó que hi ha molts països on encara hi ha guerres i molta pobresa i per aquesta raó milers de persones i infants han de deixar la seva llar per trobar un lloc millor on viure.

- I vosaltres com heu arribat fins al meu país? - Ens va preguntar la Nadia.

- Nadia, nosaltres som papallones migradores. Alcem el vol buscant les corrents de vent que ens porten a llocs més càlids perquè el fred no ens agrada gaire. Acostumem a fer el mateix viatge però aquest cop no sabem què carai ha passat. Un gran misteri. Els vents s'han tornat bojós i hem aparegut al teu país.

La Nadia es va adonar que estàvem una mica tristes perquè no sabíem quan i com podríem tornar a casa nostra.

- Us explicaré un secret. - va dir la Nàdia- Tots els infants, siguem d'aquí o d'allà, petits i grans, fem una "cosa" per passar-ho bé. Aquesta "cosa" espanta la tristesa i és tant i tant important que fins i tot és un **DRET**. Es diu **JUGAR**. El joc contagia l'alegria i ens ensenya a divertir-nos, a compartir, a respectar els altres... té un munt de beneficis,- va dir amb un gran somriure. Eureka! vaig

exclamar tota eufòrica. Jugar és una paraula que hem escoltat repetidament en els nostres viatges. Sovint sentíem *A què juguem?* I tot seguit un esclat de rialles. A totes les assemblees mundials papalloniques ens fèiem la mateixa pregunta. *Què serà això de jugar?*

- I dius Nadia que tots els infants del món juguen? Ens ho ensenyes? - Li vam demanar.

- Bé, tots... tots... no, perquè de vegades no es respecta el Dret dels Infants a Jugar. Aquest últim comentari de la Nadia em va deixar una mica pensativa...

A què juguem?

玩

Vol dir **JUGAR** en xinès. Es veu que per a les nenes i els nens és una de les activitats més importants.

Tu què n'opines? Segur que és molt divertit esbrinar com es diu jugar en diferents llengües.

MINIPROVA...

Preparem-nos per reivindicar el dret al joc el 20 de novembre. Dia internacional dels Drets de l'Infant.

Compartiu els vostres jocs preferits, exploreu altres jocs d'arreu del món i pregunteu a què jugaven les vostres famílies quan eren petites. També ens podem posar en mode creatiu i crear nous jocs, agafant

idees d'aquí i d'allà. Ho convertim en un repte col·lectiu? Una cadena de jocs que doni la volta al món!

Iguals i diferents

Feia més de dos mesos que estàvem a les belles muntanyes de l'Afganistan amb la Nadia. Diuen que les papallones som mogudes però la Nadia ens supera amb escriure, és molt activa! La nostra amiga ens havia organitzat un munt d'activitats: que si fer una excursió pels voltants del cim de Noshaq (amb els seus imponents 7.492 m d'alçada), que si llençar pedretes al riu, que si presentar-nos a les Mèlit (més endavant us parlaré d'elles...), que si jugar a identificar arbres amb els ulls tancats, que si fer una nit d'estels, que si jugar i jugar durant hores...quantas coses, diverses i diferents!

El que més ens entretenia era descobrir quantes coses teníem en comú i quantes de diferents. Potser pensareu que òbviament entre una papallona i un ésser humà tooot és diferent però sabeu què? Increïblement ens vam adonar que hi havia moltes coses que ens apropaven i resultava interessantíssim aprendre de les nostres diferències.

Us les detallo a continuació:

Iguals i diferents

EN COMÚ

- Ens encanta olorar les flors. Sobretot les que són de color lila
- Contemplar els núvols al capvespre
- Que ens mimin i ens facin molts petons
- Escoltar contes
- Observar amb atenció altres éssers de la natura
- Veure rodolar les pedretes
- Cuidar de les nostres amigues i amics

DIFERÈNCIES

- Ens vestim de formes diferents
- Parlem altres llengües
- Les bolboretetes mengem el nèctar de les flors o la sàvia dels arbres nyam-nyam, i la Nadia menja "gabli polau", un plat típic de l'Afganistan

EL QUE HEM APRÈS

- Cada diferència entre la Nadia i nosaltres és una oportunitat per aprendre coses noves
- El món seria molt avorrit si tot fos igual. T'imagines? Totes les plantes, animals, éssers, cases...del mateix color
- M'atreviria a dir que tot el que tenim en comú és el més essencial per a la vida. (com deia un petit príncep... "L'essencial és invisible als ulls")
- Quan més parlem més ens coneixem i la nostra amistat creix

Iguals i diferents

დოფაქნიტაქ

Aquest cop haureu d'aprendre la llengua de les papallones per descobrir la paraula. Us donaré una pista sobre el seu significat. El món és així i aquesta característica ens iguala i ens enriqueix. Us deixo un petit traductor per a ajudar-vos!

A	B	C	D	E	F
ა	ბ	გ	დ	ე	ფ
G	H	I	J	K	L
ბ	თ	ი	ქ	კ	ლ
M	N	O	P	Q	R
მ	ნ	ო	პ	ჟ	რ
S	T	U	V	W	X
ს	ტ	უ	ვ	ფ	ც
Y	Z				
ყ	შ				

MINIPROVES...

1. La primera és que escriviu al diari o feu un collage amb imatges de totes aquelles coses que caracteritzen el vostre grup. Les que teniu en comú, les que no i, sobretot, sobretot, quines coses apreneu les unes de les altres.
2. I la segona activitat es tracta d'organitzar una mostra de menjars variats de diferents cultures que continguin alguns ingredients comuns. Com per exemple: patates, farina, tomàquet. Investigueu a casa o pregunteu als veïns i les veïnes del barri i descobriu la diversitat de sabors que hi ha al món.

Per llepar-se els dits!

La notícia

Feia dies que passava alguna cosa als verds camps on trobàvem un nèctar meravellós. Ummm només de pensar-hi ja salivo. Ens entusiasma especialment el nèctar de les flors liles, bé i les de color taronja i les grogues i les marrons... tenien un gust molt diferent de les flors dels cards que són les que acostumem a menjar. Doncs bé, d'un dia per l'altre, les delicioses flors van començar a pansir-se i tot el prat va perdre els seu color i olor. Quin misteri! La Nadia tampoc no sabia què estava passant però ens va dir que s'havia escampat la notícia que unes papallones estrangeres havien arrasat amb totes les flors i s'havia muntat un bon rebombori.

Papallones? Estrangeres? Potser parlaven de nosaltres? Apa, bah!. Per què pensaven això de nosaltres? No em sabia avenir. Aquell dia va ser quan vam conèixer les **Melit**. Les Melit eren unes papallones grogues, molt boniques i acrobàtiques, que havien viscut des de sempre a l'Afganistan i estaven convençudes que les ETES i jo havíem fet alguna dolenteria als prats. Deien que les nostres antenes tenien un aspecte que no havien vist mai i que la nostra forma de menjar feia malbé les flors. Les Melit ens van caure fatal! Però fatal, fatal. I des d'aquell dia procuràvem no coincidir mai. Com menys contacte millor. Què s'havien pensat? Però és que a més, vam sortir als diaris i tot! Un escàndol. Mireu què deien!

PAPALLONES ESTRANGERES

Ja són aquí!

Fa anys que ho sabíem però ara ja és segur, les papallones estrangeres han arribat.

Nosaltres estimem a tothom PERÒ això de robar-nos les flors no pot ser!

Segons fonts molt contrastades, algun tuit entre d'altres, hi ha tres papallones que no són d'aquí que s'han acabat totes les nostres flors. Totes!

Venen aquí per a això, per robar-nos les flors. Que com ho sabem? Doncs...perquè sí, perquè ja se sap, són estrangeres!

El que està claríssim és que són diferents i no s'adapten als nostres costums. Si no, haurien esperat que les convidéssim a taula per menjar flors i no fer-ho totes soles.

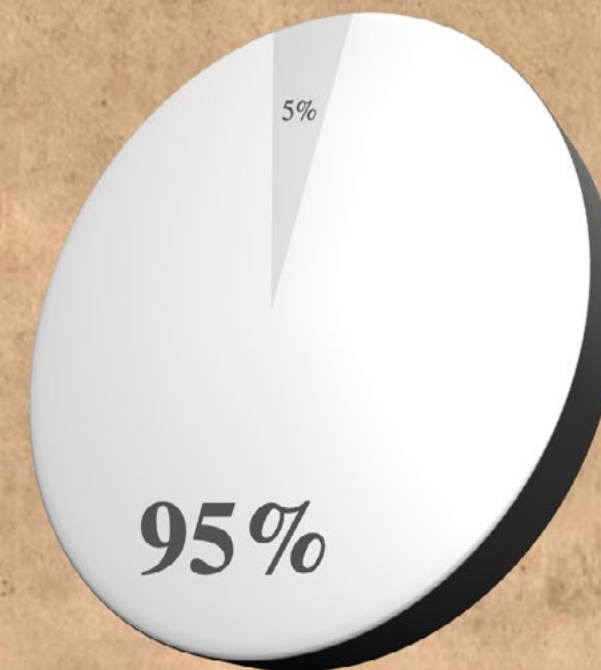
Aprofitem per desmentir que aquest fet pugui ser provocat per la plaga de llagostes de cada any. Han passat per aquí però elles no han estat.

Us passem un retrat robot d'aquestes papallones de fora.

ESTUDI COMPARATIU

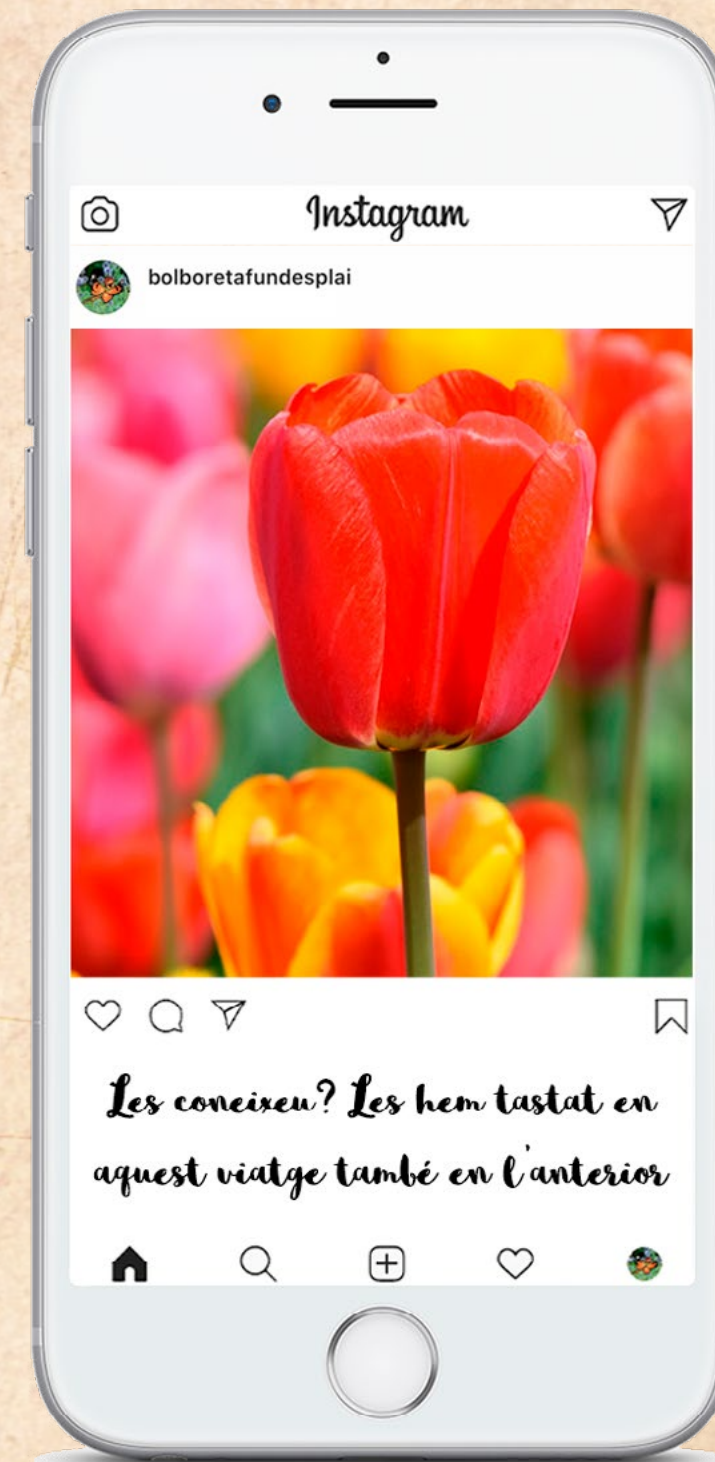
(fet a simple i fiable vista)

El nostre estudi determina que únicament ens assemblem a elles en el fet que volem i que som papallones (el 5%). Hi ha moltíssimes coses que ens diferencien: elles tenen color estranys mentre nosaltres tenim colors normals. Elles venen de fora, nosaltres som d'aquí de tota la vida. Elles parlen en no-sé-què, nosaltres en un excel·lent papallonenc. I el més important, elles sempre roben, nosaltres no hem fet ni ho faríem mai.

Aquí tenen aquest 95% que tant ens preocupa!

La notícia

RUMOR

Per desxifrar aquesta paraula haureu de fer servir un objecte. Encerteu aquesta endevinalla i sabreu de quin objecte es tracta: "Soc dins i no hi puc entrar". Aquesta paraula és com la notícia que ens explicava la Bolboreta. Una mena de virus que es contagia ràpidament i et provoca el símptoma de fer creure coses sobre les altres persones que no són certes. Infecta i fa malbé la convivència. Per combatre aquest virus potser necessitareu les ulleres especials de la Nadia. Aviat les veureu.

MINIPROVA...

Em sembla que han aparegut alguns rumors al vostre centre. Els rumors són llestos i saben camuflar-se molt bé així que pareu atenció. Potser els trobareu a l'armari o sota la taula, dins de l'entrepà o la motxilla.

Mai se sap. Si en trobeu un agafeu-lo i vacuneu-vos ràpidament. Que comenci la tasca detectivesca!

Les ulleres de la Nadia

Les Melit i nosaltres continuàvem igual, sense parlar-nos i amb cara de pomes agres. Cada cop que casualment ens trobàvem al prat canviàvem de camí sense mirar-nos. Una assoleiada tarda la Nadia es va presentar amb unes ulleres xulíssimes. Des del primer moment vaig pensar que eren màgiques. Com s'explica sinó que canviessin de forma, de mida i de color segons

qui les portés posades? El dia que les ulleres van aparèixer tot va ser diferent. La Nadia ens havia citat a la vora del riu. De pasta de moniato em vaig quedar quan les Melit van aparèixer: "Ep! calma, calma - ens va dir amorosament la nostra amiga quan va veure les nostres cares enfadades- He pensat que ja va sent hora que les coses canviïn una mica. Els vostres recels no només us afecten a vosaltres sinó també a tots els éssers que vivim aquí. Per això, hem decidit que necessiteu una ajudeta. I aquestes ulleres seran de gran utilitat."

I dit i fet ens va col·locar les ulleres a totes les papallones, tant a les Melit com a nosaltres.

Com per art de màgia s'havien transformat en unes ulleres diminutes que

ens quedaven fantàstiques! Com fetes a mida. De sobte, la visió que tenia de les Melit

va canviar totalment. Per alguna raó incomprendible podia percebre els seus

dubtes i les seves pors. A elles també els va passar el mateix. També percebien

les nostres emocions. Amb les ulleres de la Nadia podíem posar-nos en les "ales"

de l'altra i així comprendre millor el que ens passava.

Després vam començar a ampliar la nostra mirada. Vèiem en les Melit

moltes habilitats que nosaltres no teníem: volaven fent uns contrapicats de vertigen; sabien

trobar les flors amb el millor nèctar; eren hospitalàries i havien acumulat molts coneixements ancestrals.

Poc a poc ens vam donar l'oportunitat de conèixer-nos i després d'uns dies ens vam fer inseparables! Ja us

dic jo que aquestes ulleres són màgiques. Tot i que ara que hi penso, la Nadia ens va dir:

"La màgia d'aquestes ulleres resideix en els ulls de qui se les posa". Què n'és de sàvia!

Les ulleres de la Nadia

EMPATIA

L'empatia ens ajuda a posar-nos en el lloc de les altres persones, a sentir d'alguna forma el que els passa. No es pot desvincular d'una altra paraula molt important: **CONVIVÈNCIA**, van de braçet. Per conviure bé fan falta grans dosis d'empatia, respecte i diàleg.

MINIPROVA...

Activem la nostra creativitat i construïm les ulleres de la Nadia. No us sorprengueu si en posar-vos-les veieu les coses d'una manera diferent. Fomenteu el diàleg dins del grup.

El conte

Les persones d'aquell país emmurallat es van anar apropant al mur.

El tocaven, se l'estudiaven.

Estaven tan acostumats a tenir-lo que alguns no s'havien ni adonat de la seva existència.

Tota la població es va anar acumulant al costat del mur, van agafar pics, pals i totes les eines que van poder i van començar a foradar-lo.

Van seguir picant durant molts dies fins que els forats es van anar convertint en passadissos i més tard en ponts per on podien anar i venir d'un costat a l'altre del mur.

I aquell anar i venir a través dels ponts i aquella llum del sol que ho tenyia tot de grocs, taronges i mil tonalitats intenses van fer que les persones es descobrissin somrient tot el dia, amb ganes de cantar i ballar, amb il·lusió i alegria.

Els havia marxat la por.

El conte

Això que heu llegit és el fragment d'un conte que la Nadia ens ha explicat.

Es titula "**Ponts per la llum**".

Explicar contes és una de les seves passions. Li ve de família perquè la seva mare també és una gran narradora d'històries. Quan la Nadia era petita va esclatar una bomba a casa seva i va quedar greument malferida.

La seva mare, cada dia, per alleugerir-li el dolor, li explicada a cau d'orella un conte.

Escoltant la veu de la seva mare, somniava amb mons sense guerres, on regnava la Pau, la llibertat i l'estimació entre les persones.

El conte

MINIPROVA...

Dibuixeu el que us ha transmès el conte i passem a l'ART- ACCIÓ.

Organitzem una gran campanya al barri #MespontsMenismurs perquè tothom prengui consciència de la importància de construir ponts, pau i vincles per a la convivència.

PAU

Aquest cop us explico què significa aquesta bella paraula a través d'una poesia de la Joana Raspall:

Si el món fos escrit en llapis,

podria esborrar la lletra

que vol ferir;

podria esborrar mentides

que no cal dir;

n'esborraria l'enveja

que porta mals;

n'esborraria grandeses

de mèrits fals...

de mal color:

el color brut de la guerra

i del dolor.

Qui voldria escriure un nou món

més just i net?

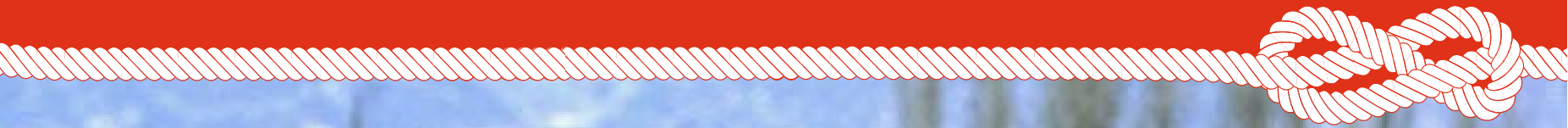
Potser que tu i jo ho provéssim,

ben valents, lletra per lletra,

des del nostre raconet...

Què li passa al nostre planeta?

Avui, una de les ETES ens ha recordat que fa exactament 629 dies, 3 hores, 8 minuts i 11 segons que vam arribar a l'Afganistan (és la matemàtica del grup). Confesso que el temps ha passat molt de pressa, com un batec d'ales. Carai!

Les ETES i jo vam pensar que potser ja era hora de posar-nos a resoldre algunes preguntes: per què els vents ens van desviar tant de la nostra ruta i ens van portar fins a l'Afganistan? Això els ha passat també a d'altres papallones? Per què es van pansir les flors dels prats? Cada dia fa més calor o només és una sensació? Què li passa al nostre planeta?

La nostra ment inquieta de papallona es va posar en mode investigadora i amb l'ajut de la Nadia i les Melit vam començar a reunir pistes.

I el que vam descobrir ens va deixar atònites! **"ALLÒ"** No només havia provocat que moltes espècies del regne animal, com ens havia passat a nosaltres, canviessin de rutes sinó que també afectava a milions de persones que, cada cop més, havien de marxar de les seves llars o els seus països per buscar un lloc on viure-hi millor.

"ALLÒ" és un problema global que afecta a tot el planeta.

Què li passa al nostre planeta?

GLOBAL

Ve a significar que tots formem part d'una mateix planeta que és viu com nosaltres.

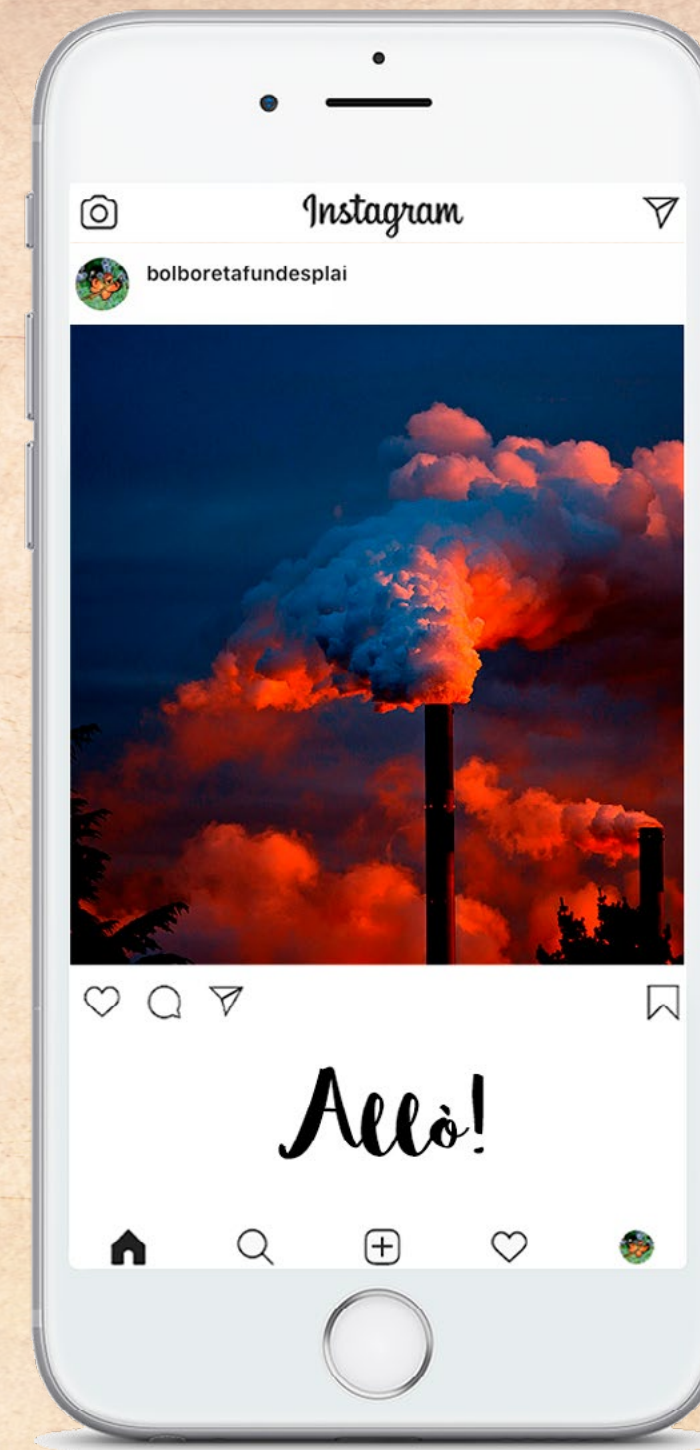
El que fem té repercussió en totes les formes de vida. Encara que sembli invisible o triguem a veure els seus efectes.

MINIPROVA...

Ha arribat el moment, us vaig prometre que si acabàveu el viatge us portaria la meva pols màgica i alguna altra sorpresa...

Feu la gimcana final i ho tindreu!

Gràcies per acompanyar-me en aquesta aventura.

Fi del diari...

Potser us preguntareu si encara continuem o no a l'Afganistan.

Les ETES i jo vam donar-li moltes voltes i al final vam trobar la solució perfecte. A l'Afganistan hem fet nusos difícils de desfer. Hem conegut la Nadia, les Melit i molts altres amics i amigues. Som una gran família.

Vam descobrir els vents que ens portarien de nou a la nostra ruta, ja sabeu del Sahara a l'Europa nord i viceversa, així que quan sentim una miqueta de "saudade", fem un viatge cap allà. (No recordeu què vol dir "saudade"? Torneu a llegir el capítol 1 de les meves aventures!)

Ens sentim ciutadanes del món!

Tenim la gran sort de viure en un planeta que és gegant i a la vegada petit com un mocador. De nosaltres depèn que tots els éssers que l'habitarem tinguem els mateixos drets per gaudir-lo i estimar-lo.

Fem-ho possible!

Feliç d'haver-vos conegut nenes i nens!

Ei! Si teniu la sort de topar-vos amb una papallona fixeu-vos-hi bé.

Qui sap? Potser soc jo, la Bolboreta, que he vingut per explicar-vos moltes més històries!

Ara que heu reunit tota aquesta informació sobre l'escalfament global del nostre planeta què us sembla si ens posem i fem alguna cosa?

Ens caldran mans i bones idees!

Comptem amb totes i tots vosaltres!

nUSOS

nudos **knots** nodi عقدة
عقدة **knop** knots knoten
lökk-lökk noeuds noduri 結
Apokytã **nós** узлы
nudos węzły korapiloko
solmua nó

Amb la col·laboració de:

